

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Z. V.**, zastoupené JUDr. Alexandrem Belicou, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Smetanovo náměstí 1180/7, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2014 sp. zn. SZ/3026/2014/4S-MSK, č.j. MPSV-UM/24268/14/4S-MSK, o zamítnutí odvolání žalobkyně a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 6.11.2014 č.j. 590988/2014/OOI, o nepřiznání dávky pomoci v hmotné nouzi mimořádná okamžitá pomoc z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta **JUDr. Alexandra Belicy** se určuje částkou **5.200,- Kč** a bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17.12.2014 sp. zn. SZ/3026/2014/4S-MSK, č.j. MPSV-UM/24268/14/4S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 6.11.2014 č.j. 590988/2014/OOI. Tímto rozhodnutím nebyla přiznána žalobkyni dávka mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví s odůvodněním, že při posuzování nároku na tuto dávku se v případě žalobkyně vycházelo z částky jejího existenčního minima ve výši 2.200,- Kč a z jejího příjmu – dávky důchodového pojištění ve výši 5.123,- Kč. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí mimo jiné uvedl, že žalobkyni byly od měsíce srpna 2014 odejmuty opakovaně dávky pomoci v hmotné nouzi, příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení. V měsíci září 2014 žalobkyně podmínky nároku na opakované dávky nesplňovala. Pro účely poskytování mimořádné okamžité pomoci osobě, které hrozí vážná újma na zdraví, se tato osoba posuzuje bez společně posuzovaných osob. Žalobkyně podala žádost svým jménem a uvedla, že nemá na základní potraviny i pro dítě. Při posuzování stavu hmotné nouze pro účely mimořádné okamžité pomoci z důvodu vážné újmy na zdraví odvolatelky, byly zkoumány její příjmy. V rozhodném období, tj. období kalendářního měsíce předcházejícího aktuálnímu kalendářnímu měsíci (srpen 2014), žalobkyně pobírala dávky důchodového pojištění ve výši 5.123,- Kč a měla tedy vyšší příjem, než činilo existenční minimum osoby, tj. 2.200,- Kč. Jelikož příjem žalobkyně přesahoval výši existenčního minima, nebylo jí možno mimořádnou okamžitou pomoc poskytnout.

Žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které namítala, že je samoživitelkou s nízkými příjmy, s vážným zdravotním stavem, s těžkou životní situací a s nezaopatřeným postiženým dítětem. Existenční minimum žalobkyně činilo 2.200,- Kč a její příjem 5.123,- Kč. Z tohoto příjmu ovšem musela uhradit náklady na bydlení, a proto jí po úhradě existenčního minimum nezůstalo a nezbylo jí na zabezpečení výživy a základních osobních potřeb, včetně pořízení léků pro dítě i dietní stravování.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Poukázal na ust. § 2 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi, podle kterého se osoba považuje za osobu v hmotné nouzi též, jestliže nesplňuje podmínky uvedené v odst. 2, avšak s přihlédnutím k jejím příjmům, celkovým sociálním a majetkovým poměrům jí hrozí vážná újma na zdraví. Příjem dávky z důchodového zabezpečení žalobkyně bylo dostatečným k zajištění výživy žalobkyně i jejích ostatních základních životních potřeb, neboť dle ust. § 36 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi se za účelem mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví posuzuje samostatně, nikoliv se svým synem. Při posuzování stavu hmotné nouze z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví se zkoumá pouze schopnost osoby zabezpečit si výživu a základní životní potřeby a nikoliv to, zda osoba potřebuje prostředky na léky, zdravotní péči či k úhradě nákladů na bydlení.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 17.12.2014 sp. zn. SZ/3026/2014/4S-MSK, č.j. MPSV-UM/24268/14/4S-MSK, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky a správním spisem

Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě, kontaktní pracoviště Ostrava sp. zn. 567173/2014/OOI a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a dle skutkového právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o mimořádnou okamžitou pomoc dne 24.9.2014. V žádosti uvedla „ohrožení pro odejmutí dávky, kdy nemá na základní potraviny i pro dítě – ohrožení zdraví“. Jako předpokládanou výši jednorázového výdaje nezbytných nebo odůvodněných nákladů uvedla v žádosti částku 1.000,- Kč. Přípisem ze dne 23.10.2014 vyrozuměl Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě žalobkyni o tom, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve věci žádosti o nepřiznání dávky mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví. Na tento přípis reagovala žalobkyně vyjádřením ze dne 3.11.2014, v němž nesouhlasila s nepřiznáním dávky mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví a poukázala na to, že je samoživitelkou s nízkým příjmem a vážným zdravotním stavem, s nezaopatřeným dítětem s postižením, se zvýšenými náklady na dietní stravování. Od 1.8.2014 jí byly odňaty dávky v hmotné nouzi příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení. Na to správní orgán dne 6.11.2014 vydal rozhodnutí, kterým žalobkyni nepřiznal dávku mimořádné okamžité pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je rovněž odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí ze dne 24.11.2014, o němž rozhodl žalovaný, jak shora uvedeno, žalobou napadeným rozhodnutím.

V projednávané věci žalobkyně spatřovala nesprávnost rozhodnutí žalovaného v tom, že je samoživitelka s nízkými příjmy, s vážným zdravotním stavem a těžkou sociální situací, s nezaopatřeným dítětem s postižením, se zvýšenými náklady na zdraví – dietní stravování. Existenční minimum činilo 2.200,- Kč a její příjem 5.123,- Kč. Z tohoto příjmu však musely být uhrazeny náklady na bydlení a částka 2.200,- Kč existenčního minima jí nezůstala. Nezbylo jí tedy na zabezpečení výživy a základních osobních potřeb, na pořízení léků pro dítě i dietní stravování.

Podle ust. § 2 odst. 3 zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, osoba se považuje za osobu v hmotné nouzi též, jestliže nesplňuje podmínky uvedené v odst. 2, avšak s přihlédnutím k jejím příjmům, celkovým sociálním a majetkovým poměrům, jí hrozí vážná újma na zdraví.

Podle ust. § 36 odst. 2 téhož zákona pro účely poskytování mimořádné okamžité pomoci osobě uvedené v § 2 odst. 3, odst. 5 písm. a) a odst. 6 se tato osoba posuzuje bez společně posuzovaných osob.

Podle ust. § 37 písm. a) téhož zákona výše mimořádné okamžité pomoci osoby uvedené v § 2 odst. 3 se stanoví k doplnění příjmů do výše existenčního

minima osoby, která není nezaopatřeným dítětem, a u nezaopatřeného dítěte do výše jeho životního minima.

Z výše citovaných zákonných ustanovení je nutno dovodit, že nárok na mimořádnou okamžitou pomoc má osoba, která byla orgánem pomoci v hmotné nouzi uznána za osobu v hmotné nouzi, protože nesplňuje podmínky pro situaci hmotné nouze umožňující poskytnout příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení, avšak s přihlédnutím k jejím příjmům, celkovým sociálním a majetkovým poměrům jí hrozí vážná újma na zdraví. Pro účel této dávky je rozhodné, že se osoba posuzuje bez případných společně posuzovaných osob. Výše mimořádné okamžité pomoci, kdy osobě hrozí vážná újma na zdraví, se stanoví k doplnění příjmů do výše existenčního minima osoby, která není nezaopatřeným dítětem. Podle ust. § 5 odst. 1 zákona o životním existenčním minimu č. 110/2006 Sb., v platném znění, částka existenčního minima osoby činí měsíčně 2.200,- Kč. V rozhodném období, tj. v měsíci srpnu 2014, byla příjmem žalobkyně dávka důchodového pojištění ve výši 5.123,- Kč. Se zřetelem k tomu, že tento příjem převyšoval existenční minimum osoby 2.200,- Kč, nebylo možno žalobkyni dávku pomoci v hmotné nouzi mimořádnou okamžitou pomoc přiznat.

Krajský soud vzhledem k výše uvedenému žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěch neměla a žalovaný toto právo nemá ze zákona (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu čtyř úkonů právních služeb á 1.000,- Kč a čtyř režijních paušálů á 300,- Kč, celkem tedy 5.200,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 Sb., v platném znění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právníké vzdělání.

V Ostravě dne 10. září 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce